Otvoritveni govor predsednice Evropskega parlamenta Roberte Metsola – 18. januar 2022
slovenski prevod

(v malteščini)

Poslanci Evropskega parlamenta,
sodelavci,
Evropejci.

Počaščena sem, da ste mi zaupali takšno odgovornost. Obljubim, da bom vso svojo energijo vložila v delo za Parlament in da bom delovala v korist vseh evropskih državljanov.

(v italijanščini)

Prva stvar, ki jo želim storiti kot predsednica, je nadaljevati delo Davida Sassolija.
David se je boril za Evropo, za nas in za Parlament.
Verjel je, da lahko Evropa utre novo pot v svetu.
Hvala, David.

(v angleščini)

Kot predsednica bom Davida Sassolija počastila tako, da se bom vedno zavzemala za Evropo. Za naše skupne vrednote: demokracijo, dostojanstvo, pravičnost, solidarnost, enakost, pravno državo in temeljne pravice.

Za politiko upanja in obljubo Evropske unije.
Želim si, da bi ljudje znova verjeli v naš skupni projekt in da bi jih ta navduševal. Da bi verjeli, da je lahko naš skupni prostor varnejši, bolj pošten, pravičnejši in enakopravnejši.

Dragi Evropejci,

v naslednjih letih bodo ljudje po vsej Evropi od Parlamenta pričakovali vodstvo in usmeritev. Medtem bodo drugi še naprej preizkušali meje naših demokratičnih vrednot in evropskih načel.

Boriti se moramo proti negativni nastrojenosti proti Evropi, ki se tako zlahka in tako hitro uveljavi in širi.

Dezinformacije in napačno informiranje, ki so se med pandemijo še razrasli, podžigajo cinizem ter poceni rešitve, kot so nacionalizem, avtoritarizem, protekcionizem in izolacionizem. Dajejo nam lažen vtis, ki ne ponuja nobene rešitve.

Evropa je namreč pravo nasprotje tega. Tu se zavzemamo drug za drugega in zbližujemo naše prebivalce. Tu branimo načela naših ustanoviteljic in ustanoviteljev, ki so nas vodila od pogorišč vojne in holokavsta do miru, upanja in blaginje.

Spoštovani poslanci,

naša institucija je pomembna.

– Pomembna je za sodnike, ki jih napadajo. Za naše zdravstvene delavce, ki so pod velikim pritiskom. Za vse ženske v naši Uniji, ki se še vedno borijo za svoje pravice. Za ranljive skupine, zatirane in zlorabljene.

– Pomembna je za tiste, ki bežijo pred naravnimi katastrofami. Za družine žrtev terorističnih napadov. Za naše oborožene sile in organe kazenskega pregona, ki delujejo v težkih razmerah. Za tiste, ki iščejo zaščito. Za naše kmete, nevladne organizacije in podjetnike.

– Pomembna je za naše skupnosti LGBTI. Za tiste, ki se še soočajo z diskriminacijo zaradi vere, barve kože ali spolne identitete. Za vse tiste, ki verjamejo v obljubo Evrope.

Ta institucija je pomembna. Ko se ljudje obrnejo na nas, da bi branili naše skupne vrednote, v nas najdejo zaveznika.

Dragi sodelavci,

moja generacija ne vidi stare in nove Evrope. Mi smo prva generacija Erasmus ter zadnji iz generacije Lecha Wałęse in Václava Havla. Razumemo, da enake možnosti ne pomenijo, da smo vsi enaki. V Evropi pozdravljamo razlike, saj vemo, da smo zaradi njih močnejši. Edinstveni. Evropejci.

Če želimo, da bodo ljudje zaupali Evropi, moramo počiti strasbourški in bruseljski mehurček, Evropo, njene ideale in odločitve pa približati ljudem v različnih mestih in vaseh po vsej Evropi.

(v francoščini)

„Na našem planetu bi se vsi bolje počutili, če bi se slišal močan glas Evrope“, je predsednik Valéry Giscard d'Estaing dejal v svojem otvoritvenem nagovoru na konvenciji o prihodnosti Evrope leta 2002.

(v angleščini)

Že takrat smo pozivali k močnejši Evropi. Sedaj pa moramo zagotoviti, da bo konferenca o prihodnosti Evrope imela vso potrebno podporo za dosego konkretnih rezultatov. Poslušati moramo zlasti mlade, saj je to leto namenjeno prav njim.

Dragi Evropejci,

podnebne spremembe pustošijo našo celino in svet. To ni več problem, s katerim se bodo soočile prihodnje generacije. Če verjamete znanosti, in ta institucija ji verjame, potem ne gre več za vprašanje „če“, temveč „kdaj“.

Evropski zeleni dogovor in zaveza, da postanemo prva brezogljična celina, sta pravi odgovor na to. To ni le potrebno in nujno, temveč je tudi priložnost, da Evropa prevzame vodstvo in se prenovi. Da zagotovi rast, trajnostnost in blaginjo, hkrati pa zmanjša emisije.

Preostali svet moramo prepričati, da je boj proti podnebnim spremembam naša skupna usoda.

Kajti jutri bo prepozno.

Še naprej moramo dokazovati, da sta okolje in gospodarstvo neločljivo povezana.

Zagonska, mala in srednja podjetja ter velike korporacije po vsej Uniji, potrebujejo pravno varnost, lažji dostop do financiranja ter inovativen duh in okolje v Evropi. Potrebujejo manj birokracije in več možnosti za tveganje, da bo Evropa znova postala visoko konkurenčna. Sklad za okrevanje in odpornost bo z naložbami prispeval k okrevanju po pandemiji.

Tako kot zeleni prehod bo tudi digitalna preobrazba ustvarila priložnosti. Biti moramo na čelu teh sprememb in jih usmerjati. To bomo tudi storili.

Evropska odprta gospodarstva in odprte družbe predstavljajo model, na katerega sem ponosna. Ta model je treba podpirati, da bo zdržal pritisk, ki se vrši nad njim. Ta pritisk nas sili, da se zapremo vase. Da postavimo nove ovire, spet uvedemo stare meje in se odpovemo našemu skupnemu schengenskemu prostoru. Prostoru, ki smo ga dolžni dokončati. Da bo zdržal poskuse diskreditacije naših vrednot in načel.

Konrad Adenauer je dejal, da je o evropski enotnosti sanjala le peščica. Nato je ta postala upanje za številne, danes pa je nuja za vse nas.

Dragi sodelavci,

svet okrog nas je manj prijazen, kot je bil še pred eno generacijo. Nesprejemljivi napadi na suverenost Ukrajine in njeno ozemeljsko celovitost ter nevarne razmere v Belorusiji so najboljši primer tega. Naša kolektivna varnost pa je naš skupni izziv.

Če naj bo Evropska unija še naprej verodostojna in vplivna v svetu, potem moramo ostati načelni. V tem je naša resnična moč. Za avtokrate in despote Evropska unija predstavlja grožnjo že samo s tem, ko obstaja. Tarek Osman je lepo povedal: „Evropa je navsezadnje iznašla najlepši in najbolj uglajen življenjski slog, kar ga je kdaj poznalo človeštvo.“

(v francoščini)

Letos praznujemo sedemdeset let naše prisotnosti v Strasbourgu, v mestu oziroma regiji, ki že s svojo zemljepisno lego deluje kot ločnica med oblastmi in zato zagotavlja demokracijo. Tu je nastal naš Parlament, ki je dostopen, blizu in na voljo državljanom. Zato je ta kraj kot nalašč za našo institucijo.

(v angleščini)

Evropa ima zapuščino vojne, pa tudi ozdravitve. Te izkušnje so nam lahko v pomoč v prizadevanjih za odpravo delitve na Cipru, zadnji razdeljeni državi Evropski unije, in sicer s pomočjo načrta OZN. Dokler je Ciper razdeljen, ne moremo biti zares celoviti. Prav tako moramo oživiti naš odnos z Zahodnim Balkanom.

Dragi poslanci,

naj torej poudarim: tisti, ki želite uničiti Evropo, zavedajte se, da se ta institucija bori proti vam.

Tisti, ki nameravate spodkopati demokracijo, pravno državo, svobodo govora in temeljne pravice, ki vidite ženske kot tarče, ki ne priznavate pravic naših LGBTIQ državljanov, zavedajte se, da bo to za našo institucijo vedno nesprejemljivo.

Tisti, ki skušate izsiljevati Evropo s hibridnimi napadi, zavedajte se, da Parlament ne bo omajal solidarnosti med članicami: diktatorji nas nikoli ne bodo mogli razdvojiti.

Družini Daphne Caruana Galizia in Jana Kuciaka, novinarjev, ki so ju ubili, ker sta opravljala svoje delo, pa naj povem, da je vaš boj za resnico in pravico tudi naš boj. Bližnjim Oliviera Duboisa, ki je bil ugrabljen v Maliju, kjer je talec že skoraj 300 dni, naj povem, da mora njegova bitka za svobodo postati naša bitka.

Prijatelji, Evropejci,

politični model, ki smo ga razvili, je našo celino pripeljal do demokracije, blaginje in enakosti. A če želimo popeljati Evropo na raven, ki smo jo obljubili naslednji generaciji, moramo sedaj zgraditi še nekaj močnejšega. Nekaj, kar bo ustrezalo času in spodbudilo mlajše občinstvo, ki je bolj skeptično do Evrope.

Naš Parlament mora vlivati moč in biti raznolik. Vem, da je to, da ima Parlament prvič po letu 1999 spet predsednico, pomembno tako v tej dvorani kot zunaj nje. A treba je iti še dlje. Naša institucija je zavezana večji raznolikosti, enakosti spolov, zagotavljanju pravic žensk, vseh naših pravic in to moramo stalno potrjevati.

Pred 22 leti je bila 20 let po Simone Veil izvoljena Nicole Fontaine. Ne bosta več potrebni dve desetletji, da bo na mojem mestu znova stala ženska.

Vem, da stojim na ramenih velikanov. Na ramenih Simone Veil, zapornice v Auschwitzu št. 78651. Rešila se je okovov tega bolečega dela evropske zgodovine, si utrla pot in premagala ovire ter postala prva predsednica Evropskega parlamenta. Stojim na ramenih milijonov brezimnih žensk, ki so toliko pretrpele in se borile za nas, da imamo priložnosti, ki njim niso bile dane.

Na ramenih Ashling, Pauline in vseh drugih žensk, ki jim je letos že bilo odvzeto življenje. Na ramenih razseljenih in izginulih v Evropi in vseh tistih, ki so trpeli in se borili proti totalitarizmu in ki so za Evropo žrtvovali prav vse.

Na ramenih vseh tistih, ki so verjeli in ki še vedno verjamejo.

Tukaj smo zahvaljujoč njim. Tukaj smo zanje.

Evropa je tu.

Evropa je prihodnost.

Naj živi Evropa!